

23. Olivias äventyr

Maiao ligger tolv mil öster om Tahiti. Det är en liten ö på endast nio kvadratkilometer och med en högsta punkten på etthundrafemtio meter över havet. På ön bor cirka trehundra människor och så Olivia. Olivia är en skalbagge av en art, som heter *Leptinotarsa decemlineata*, men det är inget hon vet eller funderar på. Hennes släkt har funnits på ön i tretusen år. Långt innan den första människan kom dit. Arten har i alla tider levt på en enda växt, potatis. Inte så att de odlar och skördar, nej de har levt på bladen från en tämligen sällsynt vildpotatis som växer på sluttningarna ganska högt upp. Några andra potatisodlingar finns inte på Maiao så beståndet av skalbaggar har aldrig varit särskilt stort.

Just denna dag blåser det kraftigt, rentav stormvindar. Normalt när det blåser hårt så kryper alla *Leptinotarsa decemlineata* ner och gömmer sig i undervegetationen. Men Olivia hade hittat ett så läckert blad så hon kunde bara inte släppa det. Förmodligen hade hennes omåttliga aptit att göra med att hon för några dagar sedan blivit med ägg. Det vet ju alla att sådant kräver lite extra energi. Men Olivia kröp alltså inte ner som hon skulle så följden blev att vinden tog tag i och slängde upp henne i luften. Olivia fällde ut sina vingar och försökte av alla krafter att flyga ner mot marken, men det lyckades inget vidare.

- Hjälp nu landar jag i havet sa Olivia till sig själv, nu är det slut med både mig och mina ägg.

Men som genom ett under kom hon att landa i huvudet på en blondin som satt i en segelbåt som just var på väg in till Maiao för att söka nödhamn. Jag gömmer mig här mellan stråna så får vi se vad som händer tänkte Olivia och kröp ner så gott hon kunde.

En stund senare var båten i land och Olivia somnade ifrån alltihop.

Nästa morgon var det lugnt igen och segelturen fortsatte med Olivia kvar i Elsas blonda hårsvall. Varm och gott här tänkte Olivia och det är bara hav runtomkring, så jag har inget val. Jag stannar ett tag till.

Tre dagar senare anlöpte de Tahiti och där lämnade Elsa och hennes Tage tillbaka den hyrda båten, för att flyga hem till Sverige. Olivia tyckte det var så ogästvänligt och bråkigt utanför hårbotten så hon stannade kvar.

Nästa dag landade flygplanet på Landvetter och Elsa och Tage tog sin bil för att åka hem till Tvååker där de bor. Hemma i Sverige var det högsommar och lämpligt nog hade ett högtryck dragit in och parkerat sig mitt i landet. I höjd med Fjärås hade det blivit väldigt varmt i bilen så Olivia tyckte det blev för hett. Därför kröp hon upp ur håret och tittade sig omkring.

- Vad är det för ett äckligt kryp du har i huvudet? Säger Tage.
- Vad då, var är det skriker Elsa och borstade frenetiskt över huvudet.

Följden blir att Olivia flyger ut genom den nervevade sidorutan. Där fäller hon ut vingarna för första gången på flera dagar. Efter en kort stunds flygning upptäcker hon ett potatisland som hon landar i. Jag är ju jättehungrig tänker hon och sätter sig tillrätta på et blad. Här kan jag leva gott och mina ägg kommer att ha mat när de behöver det så småningom.

Lite senare på sommaren lade Olivia sina ägg för att direkt därefter glömma bort dem.

Sorgligt nog så dog hon senare på hösten, så som skalbaggar har för vana att göra.

Sju år och sju generationer senare landade skalbaggen Hugo utanför en lanthandel i Lomma. Om han kunnat läsa så hade han genom de stora bokstäverna på löpsedlarna utanför lanthandeln kunnat ta del av nyheten.

Katastrof för potatisodlarna, nittio procent av årets skörd förstörd av skalbaggeangrepp.